

MAGYAR KURIR.

Nr. 40.

Indult Bétsből, Kedden, November' 15-dikén, 1831.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Oct. 28-kán költ Kir. végzésében Székes Fejérvári Megyés Püspökké kegyelmesen kineveztetett Méltóságos Horváth János Úr helyébe, Méltóságos Haulik György Urat, választott Püspököt és eddig Kir. Helytartói Tanátsost, a' Fő Méltos. Magyar Udvari Cancellariához Udvari Tanátsónak és Referendariusnak kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Méltos. R ö s z n e r Károly Urat, Bányásznoki Tanátsost, és Besztertzei Bányai Kamarális Igazgatót, Alsó Magyar Országi Bányásznoki Fő Igazgatóvá azzal a' kegyelmes meghatározással kinevezni, hogy mostani Hivatalával egybekötöttetett fizetésén 's jövedelmein kívül, utazási költségei száz-, személyére nézve pedig háromszáz p. forint pótlék fizetéssel neveltessenek.

A' közelebbi múlt Pénteken, Nov. 11-dikén estveli 7 óraker munkás és Fejedelmének 's Hazájának szolgálatjára szentelt hasznos életét 67-eszt. korában, két hétig tartott súlyos betegsége után elvégezte Nagy Méltóságú Maros Némethi és Nádaskai Gróf Gyulai Ignázt Úr Ts. K. valóságos Kamarás és belső titkos Tanátsos, Aranygyapjas Vitéz, Sz. István Kir. Nagykeresztes- és Leopold Austr. Császár Rende Vitéze,

Mária Therésia Kat. Rende Commandatora, Newsky Sándor Orosz Ts. Rend-Burkus Kir. veres Sas-, Bavariai Kir. József Maxim-, Haszsziai Nagy Hertzegi Lajos-Rendek Nagy Keresztes Vitéze; Horváth Ország, Dalmátzia és Slavónia Bánja, és Fő Kapitánya, a' 60-dik számú Magyar Gyal. Regiment tulajdonosa, a' Bánális Tábla Praesese, Generalis Hadi Tárnok, és az Udvari Hadi Tanáts Praesese 's a' t. Katonai pompás temetése tegnap délután tartatott; holt teste pedig Zágrábba a' Familia Sirkoltjába levitelik.

A' Bétsi Ts. K. Univerzitatánál a' múlt 1830 — 31-dik iskolai esztendőben az itt következő Magyar és Erdély Országi Ifjak nyertek Orvosi és Seborsosi Diplomát.

I. Orvos Doktorokká tétettek.

Avédick István, Ujvidékről. Bibo Gedeon, Halasról. Entz Ferentz, Sümeghről. Feldmann József Eduard, Ungvárról. Grosz Ferentz, Pestről. Karpf Antal, Györből. Küffner Lajos Károly, Posonból. Landshut Sámuel, Aradról. Lang Gusztáv, Bazingból. Sáros-Pataki Pataki Dániel, Kolosvárról. Pick József, Rohonezről. Pferhofer Sámuel, Neszmélyről. Schönbauer Mihály Lajos, Posonból. Wurdala Leopold Sándor, Györből.

II. Seborvos Doktorokká tétettek.

Draut János Ferdinand, Erdelyből Segesvárról. Grosz Ferentz, Pestről. Landshut Sámuel, Aradról.

Belga Ország.

Minekulánna a' Belga-Képviselőknek Oct. 50 kán tartott Ülésében, annak némelly tagjai az Ország tulajdonképpen való adósságairól; a' Luxemburgi épülő felben levő tsatornáról; azon nagy károkról, mellyeket Belga Ország abban az esetben szenved, ha a' Kerkrádi kőbányákat Hollandiának által engedi 's a' t. kérdezősködtek volna a' Ministeriumtól; 's ezek az eleikbe tett kérdésekre adott hijános 's ki nem elégítő feleleteiket elmondták, sokáig tartó 's mégis semmitnem határozó vitatások után, Lehon Úr, belga országnak a' Párisi udvárnál levő követje foglalván el a' beszélőszéket, magát a' következő módon nyilatkoztatta ki: „En belsőképpen meg vagyok győzöttetve a' felől, hogy a' reánk tukmált békességtractatusának halasztás nélkül való elfogadásán kívül, egyebet nem tehetünk. Semmi eszközeink nintsenek, mellyekkel azt, a' nyakunkról elvethetnénk, és ha még eddig nem tett is a' Conferentzia olyan rendszabásokat, mellyekkel bennünket annak elfogadására kényszerít, bizonyosok lehetünk benne, hogy az, azoknak előhozásával késmi nem fog. Ne ereszszük el a' nélkül, hogy ne használjuk, ezt a' kezünk közt lévő egyetlen egy alkalmatosságot, a' mikor a' független Belga országot meg állapítva rendbeszedhetjük, — igen is, — a' független Belga Országot, a' millyen az, még eddig soha sem vólt, úgy mint a' melly a' történetek bizonyosága szerint, ezideig mindig úgy ment egyik kézről a' másikra, hogy most ehez, majd amaz Uralkodó-

hoz tartozott. Ne titkoljuk el, hogy tsak két utak állanak előttünk nyitva, mellyeken az európai független országok közzé számláltathatunk. Ugyan is szükség, hogy vagy erőszakkal tsináljunk magunknak az oda menetelre utat, vagy pedig Tractátusok által eresztessünk be. Erőszakkal be rontanunk lehetetlen, mivel, a' mint ugyan én hiszem, nyilvánvaló és jól meggondolt elhatározások a' nagy Hatalmasságoknak az, hogy az ellenségeskedéseknek újonnan való elkezdődését megakadályoztassák, és a' fegyvereknek közül akarattul való letétele által közönséges békességet állítsanak elő. Sokan azt mondják, hogy szégyen, gyalázat, egy ilyen Tractátust elfogadni. Meg lehet. De én ugyan, az ollyan erőnek való meghódolást mellyet meggyőzni, mellynek ellene állani lehetetlen, gyalázatos dolognak nem tartom. Ha egy illyen Tractátusról a' szokott környűl állások között volna Szó 's hozzá semmi ollyan erő nem járúlna, melly annak el nem fogadását lehetlenné teszi, én abban magam sem egyeznék meg. De ha illyen állapotban, a' miben most Belga Ország van, a' békesség Tractátusára való voksomat én megtagadnám, úgy vélem, hogy kötelességem ellen tselekednék. Leclercq Úr, Lehon Úrnak ezen erősségeit, mind meg annyi Sophismáknak és nagyon hibás bizonyításoknak nevezi. Különösen arról panaszkodik, hogy ollyan megesett dolgokat hozott fel, mellyeknek igazsága nintsen megmutatva. Ő (Leclercq Úr) abban a' vélekedésben van, hogy Belga ország a' Békességnek, a' Conferentziától is elfogadott Előleges-feltételei mellett maradjon és népességének megkevesítésében semmiképpen meg ne egyezzen. Belga Ország egy illyen dologban való megegyezés által annyival nagyobb bünt

követne el, a' mennyiben az által olyan személyek esnének Hollandiának hatalmába, kiket az mindenkor úgy tekintene mint lázzasztókat. Leclercq Úr beszédjének végén, azt akarta megmutatni, hogy a' Conferentziának ezen előtünk lévő Tractátusa, nem egyéb, e-
 lébbeni állapotunkra leendő vissza vetetésünk postájánál. — Ezen utolsó állítást Weyer Úr igyekeztén megzafolni és megmutatni azt, hogy az említett Tractátus mindenkor tekintett a' Belga Ország függetlenségére és Neutralitására, beszédét a' következő módon folytatja: „Az én kötelességem — ezen szavakra felszóllal valaki: „ez az Úr mindég a' maga kötelességéről beszél előttünk.“) — Beszédemben való ezen közbeszóláson nagyon tsudálok. Én a' magam kötelességéről beszéltem, 's a' mint gondolom, nekem arról beszélni nem illetlen dolog, — mert ha nekem annak betöltése szívemen nem feküdt volna, magam Londonban maradván, elégnek tartottam volna a' 24 tikkelyeket az Igazgatószeknek megküldeni 's azoknak a' Kamara elébe terjesztése, 's felelet terhe alatt való általmazása gondját a' Ministeriumra hagyni. Merem mondani, még pedig Gróf Grey után, ki azt a' Parlamentben, a' Gyűlés tagjainak közönséges helybehagyása között nyilatkoztatta ki, hogy a' Conferentzia a' kezünkben lévő Tractátusnak erőszakkal lejendő kiviteléhez is érteni fog. Belga Ország a' Nemzetek Sympathiájára számot nem tarthat, ha egy darab földért vagy egy néhány Milliókért közönséges háborút indit. „Minekutánna a' Bészélő ezen dolgot még a' művészi szorgalom és kereskedési szempontból nézven, azt erőssítette volna, hogy a' Belga ország kereskedése ezután jobban fog menni, mint addig, míg az Hollandiával együtt vólt, beszédét

azon megjegyzéssel rekesztette bé, hogy az Igazgató szék gyönyörűséggel szemléli azt a' tüzet, mellyel a' Nemzetképviselői a' 24 tikkelyekkel foglalatokodnak. Erre G e n d e b i e n Úr, nagy nyersnyakason azt felelte, hogy a' Kamara tudja mit tsinál, 's akár tesszik az Igazgatószeknek az a' mit tselekszik, akár nem, ő, részéről, vele semmit sem gondol. — Desmanet de B i e s m e Úr, nem lévén mit tenni, a' Tractátusra voksol, kiváltképpen azért, mivel azt Frantzia Ország is aláírta. Ő, úgy mond több mesterembereket és kereskedőket kérdezett meg a' Belga országnak ajánlott Tractátus felől, kik egy szájjal lélekkel állították, hogy az, a' kereskedésnek és művészi szorgalomnak akadályára semmi esetre nem fog lenni. Azoknak megsökkenését egyedül a' Revolutiónak kell tulajdonítani. Utóljára V i l a i n Úr állott fel 's beszédét így végezte: En ezen ajánlásokat, vagy is inkább békesség feltételeit sem el nem fogadom, sem vissza nem vetem. — En annak, magamat, az elnyomattaktól az ő elnyomójok ellen forralt minden szándékokkal adom alá, egy olyan jobb jövendőt reménylven, mellyet én nem a' Conferentzia emberiségétől, hanem a' független és szabad Nemzetek jövendőbeli együtt munkálkodásoktól várok.

A' belga Hépviselők Oct. 31 ki titkos ülésében H a e r n e Urnak azon megjegyzésére, hogy a' Belga Ország függetlensége, a' 24 tikkelyek kitételei által kétségessé lett, W e y e r Úr azt felelte: hogy Hollandia ugyan még a' Belgium függetlenségét valósággal és forma szerint nem esmerete meg, de ez olyan dolog, a' mi felől a' Conferentzia legkevésbé sem kételkedik. Az öt hatalmaságok ezen pontban semmi néhezséget nem találnak. Egyébaránt a' belga kö-

veteknek Parisban és Londonban létele eléggé bizonyítják, hogy azon két udvarok ezen függetlenséget meg nem tagadják. Brouckere Úr azt állítja, hogy a' Diplomatiának bevett szokása, valamelly fellázadt népek függetlenségét addig meg nem esmerni, míg azt az az uralkodó, kitől a' felkelt nép elszakadt, nem tselekedte. Lehon Úr, azzal akarta a' Belgium függetlenségének a' Hatalmasságoktól lett elesmerését megmutatni, hogy ő Párisban azt a' hivatalt viszi, a' mit akármelly független Nemzet Képviseleje. Jonet és Osy Urak a' 24 tikkelyek elfogadását az alatt a' feltétel alatt javasolják, ha az öt Hatalmasságok és Hollandia a' Leopóld Királyságát nyilván megesmerik, melyre Muelenaere kijelentette; hogy a' Ministeriumnak 's magának a' Királynak is eltökélt szándéka a' Tractátusra nézve a' Leopóld Királysága megesmerését úgy terjeszteni a' Conferentia elébe, mint olyan feltételt, melly nélkül a' Tractatust el nem fogadják (conditio sine qua non). — Lebeau Úr, az Igazgatószéknek magát ebben a' részben úgy megkötni oktalanságnak véli azért, mert felő, hogy a' Leopóld, Királysága megesmerését Orosz Országtól soha sem fogja megnyerni.

A' következő Nov. 1. sö napján tartott Ülésben, ellent nem állván azon tegnapi határozás, hogy a' legközelebbi Ülésben, a' 24 tikkelyeket illető törvényjavallatról, minden további szóvitások nélkül voksoljanak, Pirson Úr beszélni kívánt. Ezen kívánságnak a' Praesidens ellene mondván, Pirson Úr a' beszélőszéket erővel elfoglalta, és kijelentette, hogy arról mind addig le nem száll, míg meg nem halgatják, mert ő Hazáját eladni nem akarja, nem tsak, hanem ezen eladásnak magát állhatatosan ellene szegezi. Pirson Úrnak ezen

nyakassága miatt a' Praesidens az Ülést kéntelen volt felbe szakasztani; a' melly két jóra mulva ismét beállván, a' voksolás tsak ugyan megesett. És a' 24 tikkelyek 59 voksal 38 ellen elfogadódtak. Ugyan azokat Nov. 4-kén 8 voksal 35-tel Belga Országnak Senatusa is elfogadta.

Frantzia Ország.

A' fennemlített Kamara Oct. 26-ki ülésében fogadódott el 8 voksal 258-al az a' törvényjavallat, melly szerént a' Frantzia országba ment idegenek segítségére, már az 1851-ki Budgetban meghatározott egy Millión felyül még 500,000 Frankra adódik a' Finántz-Ministernek utasítás. Az ezen tárgy felett tartott utolsó vitatás, alkalmával az Opposition ismét sokan kikeltek az ezen segítség nyújtása mellett mondott okok, és a' Ministerium politikája ellen: a' többek között Joly Úr azt állítja; hogy az előttünk lévő esetre indító fő oknak, nem az emberiségnek, hanem az Igazságnak és valami fennjáró politikának kellene lenni, — és hogy az ő hazájokból elfutottak nagyon megbüntettettek azért, hogy azok Frantzia Ország ígéreteire halgattak. — Perier Úr most újonnan meg említvén azon, — különösen Spanyol Országból — ki futott személyeknek háládatlan ságokat, kik itten Frantzia Országban nyughatatlanságot 's rendetlenséget szerettek, utóljára azt mondja: hogy a' Ministeriumnak mindenek felett azt kell eltávoztatni, hogy ez az új segítség úgy ne tekintessék, mint valamelly revolutióra biztató eszköz; az adandó segedelemnek természetét szorososan ki kell magyarázni; — az Igazgatószéknek, még tsak tetszőleg sem lehet és szabad akár mi féle propagándát is elő segí-

leni. Minden háborúk között legostobább és a' pallérozódással 's igaz szabadsággal semmi módon öszve nem férhető háború az, melly valami principium óltalmazása végett folytattatik. A' Szabadságnak a' Felvilágosodáson kívül más fegyverének; az Intéressén kívül más szövetséges társának, 's a' maga meggyőzésén kívül soha semmi időben más győzedelmének nem kell lenni. — General Lafayette a' Biztonsági, tudósításoknak indító okaiban a' legnemesebb Nemzeti sympathiát tsúfolni látja; 's azt állítja, hogy azok a' hazájokat oda hagyott személyek a' Frantziáknak a' szabadságban testvéreik, 's az ő 1779-ki esztendei tanítványaik. — Mindég azt feszegetik úgy mond; hogy Frantzia országnak okosnak kell lenni, — igen is, — de magára, nem másra nézve kell néki okosnak lenni. — Ha néhány kivándorlottak, megzavarták is a' tsendességet, az még, a' Lafayette értelme szerint, nem ok arra, hogy a' szállásadásbeli barátság és Háládatosság jussainak törvényeit elmellőzzük.

Oct. 29-kén kezdődött Casimir Periernek és Marschall Soultnek Tribune és Revolution nevű Ujságok Szerkesztetői ellen feltett vádjoknak törvényes megvizsgálása. A' nevezett újságok szerkesztetői, a' Király említett Ministereinek betsülete megtapodásával vádoltatnak, a' midőn azt fogták reájók, hogy azok, azzal az alkalmatossággal, mikor Frantzia Ország az Anglusoktól puskatsöveket vett, mellesleg egy millió franknál többet nyertek. Ezen perben az ítélet Oct. 31-kén mondódott ki. A' Tribunenek első Szerkesztetője Mar-rast Úr, 6 hónapig tartó fogságra és 3000 Frank pénzbeli büntetésre kárhoztatódott. A' több bevádoltattak felszabadítottak.

N a g y B r i t a n n i a.

London derry a' városból falura költözött, kivívén magával minden drágaságait. Hertzeg Wellington pedig ablakait deszkával szegeztette bé, 's ennél fogva fényes nappal is a' gyer-tya világát kéntelen használni. — Az éjszaka Amerikai Ujságok szerint Halifaxban September elején ütött ki a' Cholera.

A' Londoni Conferentiának Oct. 24-kén költ 50-dik protokolluma szerint, a' mint már tudva van, az Anglus Király arra kéri, hogy a' holliandiai partokra haladék nélkül tengerierőt küldjön, azon meg hagyással, hogy az a' Hollandiai Király ellen, az ellenségeskedéseknek tőle leendő elkezdése esetében, azonnal a' legalkalmasabb rendszabásokkal éljen. Abban az esetben pedig, ha ez nem elégséges volna, a' Conferentzia egyezése szerint, az említettzélnek elérésére szükséges rendszabások továbbra is megtétettek.

A' Londoni Udvari újság jelenti: hogy ő Felségének 71 Felirások adódtak által, mellyeknek szerzői a' Reform-bill visszavetésén való sajnálkozás mellett, a' Király mostani Ministereiben vetett nagy bizodalombokat jelentik, 's azt új Pairek nevezésére kéri. — Ugyan ezt tselekedték Angliának több Grófságai is. A' Manchesterben készült Reform-felirást 40,000 ember írta alá. Tauntonban (Somerseti Grófságban) nagy nyughatatlanságok és rendtelenségek történtek. Az újítás ellenségeinek háza megrogáltattak, némelyeknek birtokos is meggyilkoltattak. Az úgy nevezett Yeomanry vagy gazdag parasztokból álló katonaság felszólítódott 's vele sok helyeken illetlenül bántak. — Brasiliában igen kemény parantsolat adódott ki mind azon Portugallusok ellen, a' kik Brazilia függetlensége ellen fegyvert fogtak. A' Hi-

vatalokból, kévévén a' katona tiszteket, minden idegenek elbotsáttatnak.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsóból Oct. 30-kán. (Burkus Status újság.) Ő Felsége a' Tsászár és Király General Gróf Wittet a' fejer Sasrend vitézének méltóztatott kinevezni. Bétsből egy Kabinét-Kurir Oct. 24-kére viradóra ment Varsón keresztül Pétervárába. Oct. 26 kán érkeztek Varsóba Orszag Generalis Rüdiger és Doktoroff, úgyszinte lengyel General Stryjenski is. — Foglalatosságát az Isteni tisztelet és közönséges Tanítás Ministeriuma is elkezdte. — Lengyel Országnak ideigvaló Igazgatószeke, Status tanátsos Potocki Xaverius az itélőszékekre ügyelő Ministeriumban helytartói Status tanátsossá, Status-referendarius Kanty Borakovski János pedig ugyan azon Ministeriumban helytartói fő titoknoknak nevezetettki. Az itélő székekre ügyelő Ministerium és a' nagyobb törvényszékeknek Tisztviselői, Prokátorok és más tisztek a' Tsászár és Király hűségére újonnan Oct. 24 kén esküdtek meg. — Gregoire és Társainak értz fábrikája, a' Hertzeg Ponyatovski Jósef emlékezetére rendelt értz képpel most foglalatoskodik. Ebben a' Vitéz, lóháton ülve fog kiformáltatni. A' Vitéz szobra már készen van, —következik a' ló öntése. — Professor Leleyel Oct. 30-kán érkezett Párisba. — Meg értvén lengyel ország ideig-való igazgatószekének Praesidense, valóságos titkos Tanátsos Engel, hogy a' Revolutio alatt hivataljokat mind a' Katonai mind a' polgári rendből sokan oda hagyván, abba még máig sem állottak vissza, és ellátván, hogy ha azoknak tisztiszékek sokáig üresen marad, a' közönséges dolgok

mind inkább inkább öszve zavarodnak; egy hírdetés által tudokra adja, hogy hivataljokat legfeljebb Nov. 15-kén újra elkezdjék, mert különben úgy tekintődven, mint a' kik hivataljokról lemondtak, helyettek mások fognakt evődni. Minthogy eddig a' Varsóban lévő katonaságnak szállása a' Város fő útszáiban volt, ennél fogva, ott egy házhoz sok katonának kellett rendelődni, a' Város Commandánsa Generálmajor Pencherzevski, a' lakosokon való könnyebítés végett azt adta ki a' Városi tanátsnak, hogy a' katonaságot a' városban oszlássák meg, az az más helyekre is rendeljenek közzülök szállásra. Az oskolákban való tanítás, melly a' Revolutio alatt sok helyeken félbeszakadt, ismét elkezdődött. Az idő járása Varsóban folyvást igen jó. A' szokatlan öszimeleg által okozott ritkaságok közé tartozik, hogy egy paraszt aszszony a' varsó vidékeről a' múlt héten egy fazék friss földi epret vitt a' városba el adni. —

O r o s z O r s z á g.

A' Tsászár Oct. 22-kén a' Tsászárné pedig 23-kén indultak Zarskoje-Selóból Moszkauba. — Egy Oct. 6 (18) költ tsászari Ukás által, Hertzeg Czartoryski, az Országtanáts gyűlésének tagja, Senátor, és titkos tanátsos, a' ki az ő alatt valói esküvését megszegte, 's a' lengyel revolutióban egészen a' Város meghódoltatásáig fegyveres erővel vett részt, méltatlannak tartódván arra, hogy az Ország tanáts gyűlésében és az igazgató Senátusban helye legyen, a' hivalt viselők laistromából kitöröltetik. — Oct. 4-kén (16) Lubowidzkit, Varsóban Város és politia Praesident, a' Tsászár, eránta és megböldögült testvérjéhez Cesarevitshez mindenkor, kü-

lönösen pedig, a' múlt esztendő Nov. 29-kén a' Varsói Revolutió kiütése estvéjén kimutatott hűségéért a' Sz. Anna rendének első Classisú vitézévé nevezte. Oct. 18-kén a' Varsó megvételenek, és a' lengyel Országi nyughatatlanságok szerentsésen lett letsendesítésének örömeére Petervarában, a' Marsmezején, a' Tsászárr, Tsászárné, és az Ország minden nagyainak, az Udvarok követeinek, az ott lévő katonaságnak, 's számtalan sokaságnak jelenletében, egész innepi szertartással énekeltetett el az: Ur Isten téged ditsérünk, háláadó ének.

H o l l a n d i a.

A' hollandiai Ujságok a' következő levelet közlik, melly az Antverpiai Fellegvárban October 27-kén költ. A' Városban, mellynek polgárjai a' f. h. 24-kén 10 napi eleségről tartoztak gondoskodni, minden nagy tsendességben van. Annak éjszaki oldalán, a' tsatornák mentiben, az útszák kövei felszedődtek 's a' viz mellett mindenütt sántok hanyódtak, 's azokra, a' Skáldisnak szegezett nagyes mozsár ágyúk vagynak kirakva, azért, hogy azokkal, a' mi hajóink, ha a' Skáldisra akarnának menni, lövöldöztethessenek. Az éjszaka kis vártól fogva, egész a' kikötők piatzáig néhány napok oltá a' Skáldison 58 nagy és 11 mozsár ágyúk vagynak kiszegve. Az útszák kövek a' kikötők piatzán is fel vagynak szedve, az oda való bemelet és elzárása végett, 's a' hidak is elbontatnak. A' belső város éppen úgy van most elsántzolva, mint ma esztendeje. A' mint innen beláthatjuk, két helyt vagynak a' városban úgy nevezett Spanyol palánkok*) felállitva,

's annak köfalain nagy darab helyt lövöldöző rések készítve; — a' mellyből nyilván való, hogy az ellenség a' tölünk való megtámadtatást várja. Noha a' fegyver szűnés ideje eltelt, még is a' tornyokból mindenütt fejer zászlók lobognak.

B é t s.

Béts belső és külső városaiban Nov. 10-kén déltől fogva choleraiban:

Nov. 11-kén délig megbetegedtek 27-en, kigyógyultak 21-en, meghaltak 9 en.

Nov. 12 kén délig megbet. 38-an, kigyógy. 27 en, meghal. 21-en.

Nov. 13-kán délig megbet. 24-en, kigyógy. 14-en, meghalt. 9-en.

Nov. 14-kén délig megbet. 32-en, kigyógy. 15 en, meghalt. 12 en.

E' szerént Sept. 14 kétől fogva Nov. 14 kéig megbetegedtek 3730-an, kigyógyultak 1716, meghaltak 1775-en, orvoslás alatt vagynak még 239-en.

Magyar és Erdély Ország.

Székesfejérvár Oct. 26-kán. Ma délutáni 3 órakor temettük el Szolgaegyházán nehaj Méltóságos Szolgaegyházi Mjarrich Tamás urat, arany sarkantyús Vitézt, Ő Tsászári Apostoli királyi Felsege arany kultsos Hívet, és Udvari Tanátsossát, Tettes Fejer Vármegyének sok esztendőig volt első Al-Ispányát. Megholt folyó esztendei October 4-ik napján reggeli 1 órakor, öregségbeli elgyengülésben életének 86-ik esztendejében. — A' ki mellett tsaknem felszázadig közjóra viselt hivatalok, és tsak-

*) Igy neveztetnek, azon hegyes vasakkal telelő fa gerendák, mellyek a' lovasságnak

valamelly helyre való menetelét akadályoztatják meg.

nem egész századig terjedt munkás közhasznú élet szőlának, annak nints szüksége magasztalóra. Hogy azonban Nemes Fejér Vármegyében, ennek vidékén, úgy széjjel a' Hazában, valahol ösméretes, a' Szolgaegyházi Marich néven, Fejedelemhez való hűséget, igaz hazai szeretetet, egyenes magyar szívet, tiszta tsendes lelki ösméretet, vendég szeretetet, nemes és nagy lelket értenek — annak alapját a' megboldogult Öreg úr rakta le. Megadta az Isten néki érni már több esztendőktől fogva, miképpen emelte az általa ékképpen alapított épületet egyetlen, egy fia Méltós. Szolgaegyházi Marich István Dávid Úr, Tsászári Királyi Kamarás és szinte Ns. Fejér Vmegyének első Alispánya; 's naponként mennyire tudta az érdemlett köztiszteletet, és nevének tiszta fényét nevelni. — Zokogva kesereg most ez, az Istenben boldogútnak elhunytán, Méltóságos született Krajovai Báró Kráý Francisca asszonysággal 's egyetlen egy leánnyal Máriával. — Gyászolja e' szomoró esetet a' boldogútnak két mostoha leánya, Tettes Nedeczky Katalin asszony, néhai Tettes Trstyánszky János Úr Özvegye, és Tettes Nedeczky Ersébet asszony, Tettes idősb Nedeczky Ferentz Úr hitvese, és számos nemes Uri Várség. — Hideg tetemei az általa Szolgaegyházán épített nemzetiégi Sírboltban nyugosznak. — Áldás hamvaira és emlékezetére!

Pesten Növ. 9-kén. A' Regyes Oskolák Házát szomorú gyászba borította f. h. 7-ikére virradó éjjele Pesten, midőn érdemekkel teljes Fő-Előljárójának

Nagy Tiszt. Bolla Mártonnak 81-ik évében, elgyengülésből következett halála, végét szakasztotta köz tiszteletben volt életének. E' másokat szomorító esetre nyugodt lélekkel nézett előre a' nagy férfiú; mert még e' hónap 5-ikén példásan elkészült, a' haldoklók szentségeinek felvétele által, az örökké valósságra. Hideg tetemei tegnap délutáni 4 órakor takarították a' Fő-Plebánia templom sírboltjába, olly számos kísérettől követtetve, a' mennyit az érdem és szeretet szokott gyűjteni az elhunyt Kedvesek koporsóihoz. Az engesztelő szent áldozatok pedig ma 9 órakor mutattak be érte a' Mindenhatónak, a' Regyes Oskolák templomában. Örök béke árnyékozza a' boldogútnak hamvait! a' ki a' Hazáért, Királyért, és Nemzetért élte nagy számra telt esztendeit. Végző rendelése emlékezetes, melly szerént Nagy Tiszt. Grosser János Provinciaalis Helytartóvá; Stankovits Miklós Pesti Rectorrá, Roth Mihály Assistens Prov. és Pesti Directorrá Spanyol Glycer Consulorrá neveződnek.

A' pénz folyamat November' 14-kén;

közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligázióji 86 —
 Az 1820-béli sorsosok; 175 —
 Az 1821-béli hasonlók, 126 —
 Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligázióji, 47 3/4 for. keltek, mind Conv.
 A Bank-Aktziák keltek 1131 for. ton
 Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton Jósóf, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)